

Brstje iz vrtov slovenskega pesništva.

Mislil sem molčati in prenesti vse, a ne morem. Gospodarski oziri so onemogočili cvetje, kakšni so zamorili Brstje, ne vem. Tudi ne morem odgovoriti, kako da je precej tekstov samovoljno popravljenih, ne, zakaj je izostalo toliko potrebnih opomb. Povedati pa moram, da ne prevzemam od naslovne strani do konca najmanjše odgovornosti za knjigo, kakršna je, iz enostavnega razloga: uredil je nisem jaz. *Dr. Jos. Lovrenčič.*

Literarna drobtinica.

V Aljaževi pesmarici II. str. 176 boš našel pesem »Kdaj moramo piti?« Kot avtor je naveden Dragotin Ripšl. To pa ni pravi avtor, kajti besedilo pesmi je gol prevod nemške pesmi: Zdravica v Marschnerjevi operi »Vampir«.

Potrebna opomba.

Ko sem nabiral »cvetje«, sem bil ob Valentinu Orožnu v zadregi. Lastovki v slovo ali ono Vse mine sem mislil prepisati, pa se mi je zazdelo, kakor bi bil nekoč bral, da imata svoj izvor v nemščini. Zato sem vsprejel Dečka s planine, da si se mi je zdel sumljiv tudi ta dečko. Pravočasno še sem izsledil njegov krstni list, a ker se mi ni hotelo več moledovati za prostor v Brstju — saj so še druge potrebnejše opazke, ki so jih imeli od konca na razpolago, izostale — nisem nadlegoval niti z navedbo tega dokumenta. Glasi se tako:

Des Knaben Berglied.

Ich bin vom Berg der Hirtenknab',
Seh' auf die Schlösser all' herab;
Die Sonne strahlt am ersten hier,
Am längsten weilet sie bei mir.
Ich bin der Knab' vom Berge!

Hier ist des Stromes Mutterhaus,
Ich trink' ihn frisch vom Stein heraus,
Er braust vom Fels im wilden Lauf,
Ich fang' ihn mit den Armen auf.
Ich bin der Knab' vom Berge!

Der Berg, der ist mein Eigentum,
Da ziehn die Stürme rings herum;
Und heulen sie von Nord und Süd,
So überschallt sie doch mein Lied:
»Ich bin der Knab' vom Berge!«

Sind Blitz und Donner unter mir,
So steh' ich hoch im Blauen hier;
Ich kenne sie und rufe zu:
»Laßt meines Vaters Haus in Ruh'!
Ich bin der Knab' vom Berge!«

Und wann die Sturmglock' einst erschallt,
Manch' Feuer auf den Bergen wallt,
Dann steig' ich nieder, tret' ins Glied
Und schwing' mein Schwert und sing' mein Lied:
»Ich bin der Knab' vom Berge!«

Ludwig Uhland.

Dečko s planine.

Jaz sem dečko iz (sic!) planine!
Gledam doli na ravnine,
Zora vstaja tu z menoj,
Prvi solnca žark je moj.
Jaz sem dečko iz planine!

Spod pečine studenica
Zvira hladna mi vodica,
Kadarkoli poželim,
Lehko žejo si vgasim.
Jaz sem dečko iz planine!

Naj se le, planina moja!
Burja okol tebe poja,
Sever tuli, kliče v ples,
Jaz pa vriskam, pevam vmes:
Jaz sem dečko iz planine!

Kdar je blisk in grom v ravnini,
Sije solnce na planini —
Oh moj dragi blisk in grom,
Varuj mi očetov dom!
Jaz sem dečko iz planine!

Ko po gorah krog gorele,
V boj grmade nam velele,
Sabljo hlabro sukal bom,
Branil vero, carja, dom:
Jaz sem dečko iz planine!

Valentin Orožen.

Ob tem slučaju se mi je zbudil dvom nad originalnostjo raznih pastirskih, domorodnih in podobnih pesmi iz naše taborske dobe. Ne morem se ubraniti dvoma, da imamo v njej še marsikaterrega Spindlerja z besedno igro.

Dr. Jos. Lovrenčič.

† **Francè Zbašnik.** Počasi prihaja na dan, koliko nadebudnih mladih življenj je našemu nesrečnemu, skoro iztrebljenemu narodu ugrabila kruta vojna. Najlepše nade smo po pravici stavili tudi v Franceta Zbašnika, padlega na italijanski fronti dne 15. junija l. 1918. Rojen je bil v Dolenji vasi pri Ribnici l. 1897., nečak slovenskega pisatelja dr. Fr. Zbašnika; maturo je z odliko napravil na prvi državni gimnaziji v Ljubljani v maju leta 1917. Bil je vseh osem let prvi odličnjak in ljubljene razreda. Že v tretjem ali četrtem gimnazijskem razredu se je začel uriti v poeziji in ubirati pot za stricem. Ko so v sedmi šoli prečitali rimske lirike — nam je pravil dotični strokovni učitelj —, je imel Zbašnik že izgotovljen tudi lep slovenski prevod (prevajali so tedaj seveda še v nemščino!). Po njegovi smrti smo prejeli iz prijateljskega mu kroga kratek življenjepis in tri zvezke pesmi, zloženih v dijaški dobi. Ne dvomimo, da bo prijateljska roka pesmi izbrala in izdala. Da smo izgubili v njem bodočega pesnika, kaže vsaka izmed pesmi. Čitajmo n. pr. I. zv., str. 5:

Naročilo.

Drobni škranček, z razora se dvigni,
brzo poléti do daljnih planjav,
očki predragemu tja na bojišče
nesi od sinka prisrčen pozdrav!